

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 20 października 1976 r.

Nr 6

Poz. 17-21

TRESC

Zarządzenia Ministra:

- poz. 17 — nr 25 z dnia 31 lipca 1976 r. w sprawie współczynników przeliczeniowych do cen projektów inwestycji
- poz. 18 — nr 27 z dnia 10 sierpnia 1976 r. w sprawie ustalania przyczyn i likwidowania skutków katastrof budowlanych

- poz. 19 — nr 32 z dnia 18 sierpnia 1976 r. w sprawie stosowania drewna na ogrodzenia placów budów
- poz. 20 — nr 33 z dnia 18 sierpnia 1976 r. w sprawie zasad planowania, tworzenia i gospodarowania funduszem plac w biurach projektów
- poz. 21 — nr 37 z dnia 31 sierpnia 1976 r. zmieniające zarządzenie w sprawie cennika projektów inwestycji

17.

ZARZĄDZENIE NR 25

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 lipca 1976 r.

w sprawie współczynników przeliczeniowych do cen projektów inwestycji

(znak: EF-2/CPI-272/76)

Na podstawie § 1 uchwały nr 106 Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1969 r. w sprawie ustalania cen za prace projektowe (Monitor Polski Nr 24, poz. 137) oraz w związku z decyzją nr 81 Prezydium Rządu z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie usprawnienia działalności projektowej zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się wykaz współczynników przeliczeniowych do cen projektów inwestycji, zwanych dalej „współczynnikami przeliczeniowymi”, ustalonych zarządzeniem nr 28 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 października 1972 r. w sprawie cennika projektów inwestycji (Dziennik Budownictwa z 1972 r. Nr 9, poz. 25 i z 1974 r. Nr 6, poz. 21), stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. 1. Współczynniki przeliczeniowe stosuje się do podstawy wyceny, przy wycenie prac projektowych inwestycji dla ustalenia wynagrodzenia jednostki projektowania za wykonanie dokumentacji projektowej (założeń techniczno-ekonomicznych, projektu technicznego, dokumentacji uproszczonej), wycenianej według poziomu cen 1976 r.

2. Współczynników przeliczeniowych nie stosuje się przy wycenie prac projektowych, dotyczących modernizacji zakładów produkcyjnych i usługowych, przy czym za modernizację, w rozumieniu niniejszego zarządzenia, uznaje się rozwiązania, które nie przewidują dobudowy nowych powierzchni produkcyjnych.

§ 3. Do wycen założeń techniczno-ekonomicznych, które nie zostały wykonane w pełnym zakresie, lecz w części wystarczającej do uzasadnienia niecelowości realizowania inwestycji oraz wskazującej na inne rozwiązania pozwalające osiągnąć takie same efekty gospodarcze (produkcja, usługi itp.) w inny sposób np. przez zmiany organizacji produkcji (usług) i modernizację istniejących zakładów, niezależnie od właściwego współczynnika przeliczeniowego określonego w załączniku do

niniejszego zarządzenia, stosuje się bez względu na zaawansowanie opracowania — współczynnik 0,7.

§ 4. Jeżeli wynagrodzenie za prace projektowe, ustalone na podstawie obowiązujących zasad wyceny jest niewspółmiernie wyższe od faktycznie poniesionych nakładów przez jednostkę projektowania, to obowiązana jest ona do udzielenia zamawiającemu stosownej bonifikaty.

§ 5. Upoważnia się Dyrektora Departamentu Ekonomiki i Finansów do aktualizacji i uzupełniania, w porozumieniu z zainteresowanymi ministerstwami, wykazu współczynników przeliczeniowych, o którym mowa w § 1.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1976 r. i ma zastosowanie do umów o prace projektowe zawieranych po tym terminie.

MINISTER
w z. Z. Grela

Załącznik do zarządzenia nr 25 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 lipca 1976 r.

WYKAZ WSPÓLCZYNNIKÓW PRZELICZENIOWYCH DO CEN PROJEKTÓW INWESTYCJI

Lp.	Zakres stosowania	Wysokość współczynnika stosowanego do podstawy wyceny
1	Założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji wymienione w części II cennika projektów inwestycji — wydanie 74 rodział 6 do 25	0,3
2	Projekty techniczne inwestycji wymienione w części III cennika projektów inwestycji — wydanie 74 rozdział 27 i 34	0,3
3	rozdział 28 do 33 i 35 do 50	0,75

Uwaga: Współczynników przeliczeniowych nie stosuje się gdy nośnikiem ceny jest jednostka rzeczowa.

18.

ZARZĄDZENIE NR 27

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH

z dnia 10 sierpnia 1976 r.

w sprawie ustalania przyczyn i likwidowania skutków
katastrof budowlanych

(znak: NP-6/557)

W związku z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie nadzoru urbanistyczno-budowlanego (Dz. U. Nr 8, poz. 48 i z 1976 r. Nr 1, poz. 9) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się „Instrukcję w sprawie zasad postępowania przy ustalaniu przyczyn i likwidowaniu skutków katastrofy budowlanej”, zwaną dalej „instrukcją”, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

2. Ustalenia instrukcji mają zastosowanie w przypadkach zaistnienia katastrof budowlanych w obiektach realizowanych lub użytkowanych przez jednostki organizacyjne resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.

§ 2. 1. Dyrektor Instytutu Techniki Budowlanej i dyrektorzy jednostek zaplecza naukowo-badawczego zapewnią, stosownie do właściwości, realizację zadań określonych w instrukcji.

2. Działalność Instytutu Techniki Budowlanej, o której mowa w ust. 1, jest finansowana ze środków funduszu postępu techniczno-ekonomicznego.

§ 3. Nadzór nad stosowaniem instrukcji powierza się:

- 1) w stosunku do obiektów realizowanych i użytkowanych przez jednostki organizacyjne zgrupowane w poszczególnych zjednoczeniach — dyrektorom tych zjednoczeń,
- 2) w stosunku do obiektów użytkowanych przez jednostki organizacyjne podległe bezpośrednio Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — dyrektorom tych jednostek,
- 3) w stosunku do realizowanych obiektów budownictwa ogólnego — Dyrektorowi Departamentu Budownictwa Ogólnego,
- 4) w stosunku do realizowanych obiektów budownictwa przemysłowego — Dyrektorowi Departamentu Budownictwa Przemysłowego.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
w z. Z. Greła

Załącznik do zarządzenia nr 27 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 sierpnia 1976 r.

INSTRUKCJA

w sprawie zasad postępowania przy ustalaniu przyczyn
i likwidowaniu skutków katastrofy budowlanej

§ 1. W razie katastrofy budowlanej należy prowadzić postępowanie zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie nadzoru urbanistyczno-budowlanego (Dz. U. Nr 8, poz. 48 i z 1976 r. Nr 1, poz. 9), z uwzględnieniem ustaleń niniejszej instrukcji.

§ 2. Jeżeli w związku z katastrofą budowlaną miał miejsce wypadek z ludźmi, to należy równocześnie wszcząć postępowanie określone przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1974 r. w sprawie ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 47, poz. 287 i z 1975 r. Nr 33, poz. 179).

§ 3. 1. W razie katastrofy budowlanej kierownik budowy (robót) lub użytkownik, są obowiązani zawiadomić oprócz organów i jednostek określonych w § 61 rozporządzenia wymienionego w § 1:

- 1) Instytut Techniki Budowlanej,
  - 2) właściwy departament określony w § 3 zarządzenia,
  - 3) autorskie biuro projektów.
2. Zawiadomienie powinno być dokonane telefonicznie i zawierać:
- 1) adres i krótką charakterystykę obiektu budowlanego,
  - 2) imię i nazwisko kierownika budowy (robót) lub nazwę użytkownika obiektu,
  - 3) nazwę i adres przedsiębiorstwa prowadzącego roboty budowlane lub użytkownika obiektu,
  - 4) krótki opis katastrofy,
  - 5) ilość osób poszkodowanych,
  - 6) imię i nazwisko, stanowisko służbowe, zawód i adres zawiadamiającego.

Jeżeli istnieją trudności w uzyskaniu połączenia telefonicznego, zawiadomienia należy dokonać telegraficznie lub telexem.

Zawiadomienie powinno być potwierdzone na piśmie według załączonego wzoru.

§ 4. 1. Wykonawca lub użytkownik obiektu, w którym nastąpiła katastrofa budowlana, jest obowiązany do natychmiastowego zlecenia Instytutowi Techniki Budowlanej lub jednostce zaplecza naukowo-badawczego wskazanej przez Instytut, opracowania ekspertyzy ustalającej przyczyny katastrofy budowlanej.

2. Przy opracowywaniu ekspertyzy należy w miarę potrzeby wykonać odpowiednie badania laboratoryjne.

Do ekspertyzy powinny być załączone wyniki tych badań oraz odpowiednio szkice, rysunki, fotografie itp.

§ 5. Dyrektor Instytutu Techniki Budowlanej oprócz zadań, określonych w § 4, zapewni:

- 1) prowadzenie rejestru katastrof budowlanych w obiektach realizowanych i użytkowanych przez jednostki organizacyjne resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych,
- 2) przeprowadzanie doraźnych kontroli w zakresie przestrzegania norm i przepisów techniczno-budowlanych,
- 3) przedstawianie Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych corocznie, w terminie do dnia 1 kwietnia, informacji o ilości katastrof budowlanych, które zdarzyły się w roku ubiegłym wraz z wnioskami dotyczącymi środków zapobiegawczych,
- 4) opracowywanie i rozpowszechnianie w terminie do dnia 1 czerwca każdego roku, biuletynu informacyjnego zawierającego analizę katastrof budowlanych zaistniałych w roku ubiegłym i omówienie przyczyn ich powstania,
- 5) organizowanie corocznie, w terminie do dnia 30 czerwca, instruktażu dla służb technicznych zjednoczeń i pracowników jednostek projektowania, obejmującego:
  - a) analizę przyczyn katastrof budowlanych, które zdarzyły się w roku ubiegłym,
  - b) szczegółowe omówienie ustalonych środków zapobiegawczych,
  - c) omówienie wyników doraźnych kontroli przeprowadzonych stosownie do pkt 2.

§ 6. Naczelnicy dyrektorzy zjednoczeń zapewnią organizowanie:

- 1) corocznych narad dla służb technicznych podporządkowanych im przedsiębiorstw oraz jednostek zaplecza naukowo-technicznego w celu ustalenia zakresu i sposobu wykorzystania ustaleń zawartych w ekspertyzach i analizach katastrof budowlanych,
- 2) okresowych kontroli w podporządkowanych im jednostkach wykonawczych i zaplecza produkcyjnego w zakresie przestrzegania wymagań określonych w normach i przepisach techniczno-budowlanych oraz rozwiązań technologicznych, określonych w dokumentacji technicznej.

ZAWIADOMIENIE**o katastrofie budowlanej**

Zgodnie z § 62 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie nadzoru urbanistyczno-budowlanego (Dz. U. Nr 8, poz. 48 i z 1976 r. Nr 1, poz. 9)

zawiadamia się, że w dniu ..... 19 .. r.
na nieruchomości położonej w .....
przy ul. .... Nr ..... zdarzyła się katastrofa
budowlana w trakcie budowy*) rozbiórki*) użytkowania
obiektu*) .....
(wymienić rodzaj i przeznaczenie obiektu)

.....
polegająca na .....
(określić zwięźle na czym polegała katastrofa i co uległo zniszczeniu)

.....
oraz połączona z wypadkiem z ludźmi, obejmującym ..... zabi-
tych*), ... rannych*)

.....
Inwestor*) właściciel*) zarządca obiektu*) .....

.....
(nazwa jednostki lub nazwisko i imię oraz adres)

.....
Wykonawcy robót*) .....
(nazwa jednostki lub nazwisko i imię oraz adres)

.....
(podpis z podaniem imienia, nazwiska
i stanowiska służbowego)

*) niepotrzebne skreślić

19.

ZARZĄDZENIE NR 32**MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 18 sierpnia 1976 r.

w sprawie stosowania drewna na ogrodzenia placów budów

(znak: CZM-BD-034)

W związku z uchwałą nr 16 Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1974 r. w sprawie programu racjonalnej i oszczędnej gospodarki drewnem do roku 1980 zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia obowiązują jednostki organizacyjne uczestniczące w procesie inwestycyjnym a w szczególności inwestorów i wykonawców robót budowlano-montażowych.

§ 2. Wprowadza się zakaz stosowania tarcicy do ogrodzeń placów budów oraz osadzania prefabrykowanych elementów ogrodzenia na słupkach wykonanych z tarcicy (krawędziakach).

§ 3. 1. Do ogrodzeń placów budów należy stosować zinventaryzowane ogrodzenia prefabrykowane, wykonywane z połączenia: siatki ogrodzeniowej, odpadów płyt pilśniowych twardej, okorków, żerdzi oraz odpadów drzewnych powstających

przy przerobie tarcicy, nie nadających się do produkcji budowlano-montażowej. Ogrodzenia placów budów należy zabezpieczyć przed wpływami czynników atmosferycznych.

2. Sposób łączenia poszczególnych segmentów ogrodzenia powinien zapewnić łatwość montażu i demontażu poszczególnych segmentów ogrodzenia, bez ich uszkodzenia.

§ 4. Tracą moc:

- 1) pkt 4.2.1 załącznika do zarządzenia nr 45 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 sierpnia 1968 r. w sprawie prawidłowego zakresu stosowania drewna w budownictwie (Dziennik Budownictwa Nr 9, poz. 38),
- 2) pismo okólnie nr 1 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 11 maja 1974 r. w sprawie stosowania drewna na placach budów (Dziennik Budownictwa Nr 4, poz. 9).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
A. Glazur

20.

ZARZĄDZENIE NR 33**MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 18 sierpnia 1976 r.

w sprawie zasad planowania, tworzenia i gospodarowania funduszem plac w biurach projektów

(znak: PL2/Pr/47/76)

Na podstawie § 9 uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się zasady planowania, tworzenia i gospodarowania funduszem plac w biurach projektów, stanowiące załącznik do zarządzenia.

2. Zarządzenie stosuje się w państwowych biurach projektów i zakładach projektowania, tworzonych na podstawie uchwały nr 126 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie wytycznych co do tworzenia, organizacji i zasad działania państwowych jednostek projektowania (Monitor Polski Nr 32, poz. 239) oraz w ośrodkach badawczo-projektowych lub badawczo-rozwojowych, które zostały objęte zasadami finansowania i wynagradzania ustalonymi dla biur projektów.

§ 2. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 47 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 grudnia 1973 r. w sprawie obliczania bazowej wydajności pracy oraz wskaźnika udziału funduszu plac w wartości produkcji sprzedanej w biurach projektów,
- 2) zarządzenie nr 40 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 2 września 1974 r. w sprawie naliczania funduszu plac w biurach projektów działających według eksperymentalnych zasad,
- 3) zarządzenie nr 1 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 stycznia 1975 r. w sprawie zasad gospodarowania oszczędnościami funduszu plac oraz zasad ewidencji niektórych operacji w księgach biur projektów działających według eksperymentalnych zasad.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1976 r.

MINISTER
w z. Z. Grela

Załącznik do zarządzenia nr 33 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 18 sierpnia 1976 r.

ZASADY PLANOWANIA, TWORZENIA I GOSPODAROWANIA FUNDUSZEM PŁAC W BIURACH PROJEKTÓW

I. Ustalenia ogólne

§ 1. Ilekroć w przepisach zawartych w niniejszych zasadach jest mowa o:

- 1) „biurach projektów” — należy przez to rozumieć jednostki organizacyjne, wymienione w § 1 ust. 2 zarządzenia,
- 2) „uchwale” — należy przez to rozumieć uchwałę nr 123 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów,
- 3) „roku bazowym” — należy przez to rozumieć rok bezpośrednio poprzedzający rok obliczeniowy,
- 4) „roku obliczeniowym” — należy przez to rozumieć rok, dla którego rozliczany jest fundusz płac.

II. Zasady planowania

§ 2. Podstawą działania biur projektów są perspektywiczne programy rozwoju, plany pięcioletnie i roczne.

§ 3. 1. Szczegółowość i zakres planu wieloletniego ustalają biura projektów w stopniu niezbędnym dla ich działalności i sprawnego zarządzania, a ustalony przez dyrektora biura projektów zakres informacji o planie przekazują jednostce nadrzędnej.

2. Plany roczne biur projektów konkretyzują i uściślają zadania planu wieloletniego na dany rok.

3. Biura projektów opracowują plany roczne na podstawie zatwierdzonych normatywów, zadań obligatoryjnych oraz wytycznych kierunkowych jednostki nadrzędnej.

Szczegółowość planów rocznych ustalają dyrektorzy biur projektów, uwzględniając potrzeby bieżącego operatywnego zarządzania, informacji i sprawozdawczości.

4. Biura projektów przedkładają jednostkom nadrzędnym określony przez nie zakres informacji z planu rocznego.

III. Zasady tworzenia dyspozycyjnego funduszu płac

§ 4. Dyspozycyjny fundusz płac biura projektów jest to należny fundusz płac za rok obliczeniowy, wyliczony w oparciu o formułę:

$$F_n = F_o \frac{Z_n}{Z_o} \left(1 + W \frac{S_n - S_o}{S_o} \right)$$

gdzie:

F_n = dyspozycyjny fundusz płac roku obliczeniowego,

F_o = bazowy fundusz płac, obliczony zgodnie z § 5,

Z_n = średnioroczne zatrudnienie roku obliczeniowego wykazywane w ramach limitu ustalonego zgodnie z § 6 ust. 1,

Z_o = średnioroczne zatrudnienie roku bazowego ustalono zgodnie z § 6 ust. 2 i 3,

S_n = wydajność pracy 1 pracownika ogółem w roku obliczeniowym, obliczona zgodnie z zasadami określonymi w § 7,

S_o = wydajność pracy 1 pracownika ogółem w roku bazowym, obliczona zgodnie z zasadami określonymi w § 7,

W = normatywny wskaźnik opłacenia wzrostu wydajności pracy ustalony dla poszczególnych biur projektów przez właściwych ministrów w trybie § 3 ust. 3 uchwały, a dla biur projektów wchodzących w skład wielkiej organizacji gospodarczej przez dyrektora tej organizacji — z uwzględnieniem przepisów § 8 ust. 2 uchwały.

Ustalenie przez właściwych ministrów tego wskaźnika na 1976 r. w granicach do 0,5 uznaje się za uzgodnione z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 5. 1. W 1976 r. bazowym funduszem płac jest:

- 1) dla biur projektów, w których do dnia 30 czerwca 1976 r. obowiązywały zasady wynagradzania ustalone na podstawie uchwały nr 16 Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 1969 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów (Monitor Polski Nr 3, poz. 23) — osobowy i bezosobowy fundusz płac, określony w planie biura projektów na podstawie wielkości przyjętych w Narodowym Planie Społeczno-Gospodarczym na 1976 r. powiększony o 2% w związku z likwidacją wyodrębnionych funduszy: — prac studialnych na wewnętrzne potrzeby biura, — nagród specjalnych, — konkursowego,
- 2) dla biur projektów, w których do dnia 30 czerwca 1976 r. obowiązywały przepisy uchwały nr 310 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1972 r. w sprawie eksperymentalnych zasad działania Głównego Biura Studiów i Projektów Górniczych w Katowicach oraz uchwały nr 264 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1973 r. w sprawie eksperymentalnych zasad działania biur projektów — osobowy i bezosobowy fundusz płac, określony w planie biura projektów na podstawie wielkości przyjętych w Narodowym Planie Społeczno-Gospodarczym na 1976 r.

2. Do bazowego funduszu płac roku 1976 nie wlicza się wydatków na podróże służbowe.

Przekroczenie limitu wydatków na podróże służbowe, ustalonego przez jednostkę nadrzędną w 1976 r. obciąża dyspozycyjny fundusz płac, a oszczędności w stosunku do tego limitu podlegają zaliczeniu do rezerwy funduszu płac biura projektów. W 1977 r. i w latach następnych zwiększenie wydatków na podróże służbowe pokrywane jest w ramach dyspozycyjnego funduszu płac.

3. Dla 1977 r. i lat następnych, bazowym funduszem płac jest utworzony dyspozycyjny fundusz płac roku bazowego, pomniejszony o dokonane w roku bazowym obciążenie funduszu płac w związku z przyrostem zatrudnienia, w wysokości określonej odrębnymi przepisami.

4. Do bazowego funduszu płac dla 1977 r. i lat następnych nie wlicza się wypłacanych poza dyspozycyjnym funduszem płac:

- 1) nagród z funduszu tworzonego z pobieranych od zleceniodawcy dopłat do cen za rozwiązania projektowe, które uzyskały klauzulę nowoczesności (§ 10 uchwały) i zwiększanego zgodnie z § 5 ust. 1 pkt 1 uchwały, z tytułu zmniejszenia zatrudnienia w roku obliczeniowym w stosunku do roku bazowego,
- 2) nagród za szczególne osiągnięcia w pracy i za wykonanie dodatkowych zadań, wypłacanych w ramach kwot przekazywanych na te nagrody zgodnie z § 5 ust. 1 pkt 2 uchwały, z tytułu zmniejszenia zatrudnienia w roku obliczeniowym w stosunku do roku bazowego,
- 3) nagród za prawidłową i terminową realizację inwestycji,
- 4) nagród z funduszu efektów wdrożeniowych,
- 5) premii za oszczędność paliwa i ogumienia.

5. W odniesieniu do wymienionych w ust. 4 pkt 3—5 nagród i premii stosuje się przepisy ogólne.

§ 6. 1. Zatrudnienie roku obliczeniowego jest to średnioroczne zatrudnienie pracowników ogółem, w przeliczeniu na pełne etaty, wykazywane w obowiązującej sprawozdawczości GUS. W wypadku, gdy zatrudnienie to jest większe od zatrudnienia roku bazowego, do obliczenia dyspozycyjnego funduszu płac, przyjmuje się jako zatrudnienie roku obliczeniowego:

- 1) zatrudnienie nie większe od zatrudnienia roku bazowego,
- 2) w wypadku uzyskania zgody właściwego ministra wydanej po porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na zwiększenie limitu zatrudnienia ponad zatrudnienie osiągnięte w roku bazowym — zatrudnienie nie przekraczające tego limitu.

2. Dla 1976 r. zatrudnieniem roku bazowego jest zatrudnienie określone w planie biura projektów na podstawie wielkości ustalonych w Narodowym Planie Społeczno-Gospodarczym na 1976 r.

3. W 1977 roku i latach następnych zatrudnienie roku bazowego stanowi średnioroczne zatrudnienie przyjęte do obliczenia dyspozycyjnego funduszu płac roku bazowego.

§ 7. 1. Podstawę ustalania wydajności pracy w roku obliczeniowym stanowią uzyskane w oparciu o wystawione faktury:

- 1) kwoty wynagrodzeń biura projektów, za wykonane siłami własnymi:
  - a) prace projektowe i nadzór autorski lub autorski nadzór realizacyjny,
  - b) programy rozwoju branży,
  - c) prace badawczo-wdrożeniowe,
  - d) prace studialne (bez prac na wewnętrzne potrzeby biur),
  - e) usługi i prace laboratoryjne, rozruch maszyn i urządzeń itp.,
  - f) inne prace przewidziane w akcie o utworzeniu biura projektów,
- 2) kwoty wynagrodzeń za pełnienie funkcji:
  - a) kierującego biura projektów,
  - b) generalnego realizatora inwestycji,
  - c) generalnego dostawcy maszyn i urządzeń,
  - d) inwestora zastępczego.

2. Przez faktury za roboty i usługi, o których mowa w ust. 1, rozumie się zarówno faktury zewnętrzne jak i wewnętrzne.

3. Suma wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1, ulega:

- 1) zmniejszeniu lub zwiększeniu o kwoty:
  - a) skreśleń lub uzupełnień faktur bez względu na okres, w którym zostały dokonane,
  - b) rezerw na należności, utworzonych lub likwidowanych zgodnie z uchwałą nr 163 Rady Ministrów z dnia 11 maja 1962 r. w sprawie tworzenia przez przedsiębiorstwo państwowe rezerw na pokrycie niektórych roszczeń pieniężnych (Monitor Polski Nr 45, poz. 213),
- 2) zwiększeniu o kwoty przeciętnego zysku od prac o charakterze pomocy techniczno-organizacyjnej, wykonywanych w ramach porozumienia branżowego po cenie kosztu własnego, stosownie do przepisów o koordynacji międzyresortowej i branżowej działalności gospodarczej,
- 3) zmniejszeniu o kwoty udzielonego opustu od wynagrodzeń za wykonane prace i usługi, nie uwzględnione w fakturach (np. nota zmniejszająca),
- 4) zmniejszeniu o:
  - kwoty uzyskane ze sprzedaży odbitek projektów typowych, których opracowanie zostało sfinansowane ze środków budżetowych,
  - kwoty dopłat uzyskanych z tytułu nadania rozwiązaniom projektowym klauzul nowoczesności.

4. Wydajność pracy 1 pracownika ogółem w roku obliczeniowym stanowi suma wynagrodzeń biura projektów wykazywana w roku obliczeniowym w obowiązującej sprawozdawczości GUS za wykonane siłami własnymi prace z uwzględnieniem korekt, o których mowa w ust. 1—3, podzielona przez średnioroczne zatrudnienie ogółem w przeliczeniu na pełne etaty, wykazywane w roku obliczeniowym w obowiązującej sprawozdawczości GUS.

5. Dla 1976 r. wydajnością pracy 1 pracownika ogółem w roku bazowym jest wydajność obliczona na podstawie wartości wynagrodzeń biura projektów i zatrudnienia określonych w pla-

nie biura projektów na podstawie wielkości ustalonych w Narodowym Planie Społeczno-Gospodarczym na 1976 r.

6. Dla 1977 r. i lat następnych wydajnością pracy 1 pracownika ogółem w roku bazowym jest wydajność pracy przyjęta do obliczenia dyspozycyjnego funduszu płac w roku bazowym.

§ 8. Wielkości funduszu płac we wszystkich elementach zatrudnienia i wydajności pracy roku bazowego podlegają korekcie w przypadku:

- 1) zmian organizacyjnych zaistniałych w roku bazowym lub z dniem 1 stycznia i w ciągu roku obliczeniowego, polegających na pełnym lub częściowym przejęciu oraz przekazaniu jednostek organizacyjnych,
- 2) wprowadzenia zmiany cen za prace projektowe; korekta może być dokonana przez właściwego ministra w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

IV. Zasady gospodarowania funduszem płac

§ 9. 1. Biuro projektów jest upoważnione do wydatkowania funduszu płac do wysokości:

- 1) dyspozycyjnego funduszu płac pomniejszonego o:
  - a) odpis na resortową rezerwę funduszu płac, obejmujący obciążenia funduszu płac z tytułu przyrostu zatrudnienia w wysokości określonej odrębnymi przepisami; zasady wykorzystywania resortowych rezerw funduszu płac regulują odrębne przepisy,
  - b) 50% kwot odszkodowań i kar umownych zapłaconych w roku obliczeniowym z wyjątkiem pokrytych z funduszu ryzyka z tym, że wysokość tego obciążenia nie może przekroczyć 5% dyspozycyjnego funduszu płac roku obliczeniowego, z uwzględnieniem przepisu § 6 ust. 2 i 3 uchwały,
  - c) obciążenie funduszu płac z tytułu osiągnięcia gospodarczo nieuzasadnionej akumulacji finansowej; kwota tego obciążenia stanowi różnicę pomiędzy dyspozycyjnym funduszem płac obliczonym zgodnie z przepisami, określonymi w § 5 niniejszych zasad, a dyspozycyjnym funduszem płac, który przysługiwałby biurowi projektów przy wydajności pracy obliczonej na podstawie sumy wynagrodzeń biura projektów ustalonej zgodnie z § 7 i zmniejszonej o kwotę nadmiernego zysku odprowadzoną do budżetu stosownie do § 37 ust. 1 uchwały nr 46 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1976 r. w sprawie gospodarki finansowej przemysłowych i budowlano-montażowych państwowych organizacji gospodarczych objętych planem centralnym (Monitor Polski Nr 15, poz. 70 i Nr 27, poz. 118),
  - d) przypadające w roku obliczeniowym spłaty kredytów zaciągniętych na fundusz płac wraz z odsetkami od kredytu, o którym mowa w § 11 ust. 2,
- 2) zgromadzonych rezerw (oszczędności) funduszu płac, pozostałych w dyspozycji biura z lat ubiegłych,
- 3) przyznanego kredytu antycypacyjnego na fundusz płac.

§ 10. 1. Biuro projektów tworzy własną rezerwę funduszu płac przeznaczoną w szczególności na:

- 1) pokrycie przekroczeń dyspozycyjnego funduszu płac,
- 2) awanse i przeszerogowania pracowników,
- 3) pokrycie skutków zmian systemów płac i przyszłych regulacji płac.

2. Niewykorzystana rezerwa funduszu płac przechodzi na lata następne. Rezerwa funduszu płac powstała w związku z nierozdysponowaniem w danym roku obliczeniowym kwot funduszu premiowego przeznaczonych na premie za jakość (§ 1 ust. 2 pkt 2 załącznika do uchwały) — może być wykorzystana w latach następnych jedynie na te premie.

3. Wyплаты z rezerw funduszu plac obciążają koszty tych okresów, w których wypłaty te zostały zrealizowane.

§ 11. 1. Jeżeli z rocznego rozliczenia dyspozycyjnego funduszu plac biura projektów wynika przekroczenie dyspozycyjnego funduszu plac, na które nie był poprzednio przyznany kredyt antycypacyjny, podlega ono pokryciu:

- 1) z własnej rezerwy funduszu plac,
- 2) z kredytu na fundusz plac udzielonego przez bank w wysokości stwierdzonego przekroczenia.

2. Kredyt na fundusz plac jest oprocentowany. Odsetki od kredytu na fundusz plac bank pobiera jednorazowo, przy przyznaniu kredytu za rok kalendarzowy — niezależnie od daty jego przyznania.

Kredyt na fundusz plac wraz z równoważnością odsetek, pomniejsza dyspozycyjny fundusz plac roku następnego. Jeśli rozliczenie dyspozycyjnego funduszu plac za następny rok wykaże ponownie przekroczenie funduszu plac nie pokryte rezerwą, udzielony kredyt podlega wyższemu oprocentowaniu. Wysokość oprocentowania kredytu określają odrębne przepisy.

3. W przypadku wystąpienia w biurze projektów przekroczenia funduszu plac, powodującego zaciągnięcie kredytu bankowego, kierownik jednostki nadrzędnej obowiązany jest zastosować sankcje premiowe w stosunku do dyrektora biura i jego zastępców oraz głównego księgowego.

Sankcje premiowe stosuje się w formie potrącenia tym pracownikom premii za dany rok w wysokości stwierdzonego przekroczenia pokrytego kredytem na fundusz plac, ale nie więcej niż 50% premii przysługującej za dany rok. Potrącenie następuje z nie wypłaconej premii za rok obliczeniowy oraz premii należnej w roku następnym. Równoważność potrąconych premii podlega odprowadzeniu do budżetu.

§ 12. Biuro projektów może zaciągnąć kredyt antycypacyjny na fundusz plac, w przypadku realizacji wieloletnich zadań powodujących wzrost zapotrzebowania na place nie znajdujące przejściowego pokrycia w dyspozycyjnym funduszu plac.

Kredyt antycypacyjny na fundusz plac jest oprocentowany w tej samej wysokości, co kredyt podstawowy.

Kredyt antycypacyjny na fundusz plac (bez równoważności odsetek) pomniejsza dyspozycyjny fundusz plac roku następnego.

W uzasadnionych przypadkach bank może rozłożyć spłatę kredytu antycypacyjnego na fundusz plac na okres 3 lat.

V. Rozliczenie dyspozycyjnego funduszu plac

§ 13. 1. Banki dokonują wypłat środków pieniężnych na wynagrodzenia według ogólnie obowiązujących zasad do wysokości kwot zapotrzebowanych przez biura.

2. Biura projektów rozliczają dyspozycyjny fundusz plac wobec banków za okresy roczne na podstawie zatwierdzonych rocznych sprawozdań finansowych. Szczegółowe zasady i wzory rozliczeń ustalają instrukcje bankowe.

3. Banki sprawdzają prawidłowość rozliczeń funduszu plac, składanych przez biura projektów oraz prawidłowość gospodarowania funduszem plac. O ujawnionych w tym zakresie nieprawidłowościach banki informują dyrektora biura i dyrektora jednostki nadzorującej biuro projektów.

VI. Inne postanowienia

§ 14. 1. Biuro projektów, które w roku obliczeniowym zmniejszy zatrudnienie w stosunku do zatrudnienia przyjętego do obliczenia dyspozycyjnego funduszu plac w roku bazowym może przeznaczyć do 50% kwoty, obliczonej zgodnie z ust. 2, po połowie na zwiększenie:

- 1) funduszu nagród za nowoczesność (§ 10 uchwały),
- 2) funduszu nagród za szczególne osiągnięcia w pracy i wykonanie dodatkowych zadań (§ 16 uchwały), nie więcej jednak niż połowę kwoty obliczonej zgodnie z ust. 3.

2. Kwota, która w połowie może być przeznaczona na zwiększenie funduszu nagród, wymienionych w ust. 1, stanowi różnicę między bazowym funduszem plac, a bazowym funduszem plac pomnożonym przez współczynnik otrzymany z podzielenia zatrudnienia roku obliczeniowego (§ 6 ust. 1) przez zatrudnienie roku bazowego (§ 6 ust. 2 i 3).

3. W ramach 50% kwoty, o której mowa w ust. 2, na zwiększenie funduszu nagród, wymienionych w ust. 1, nie można przeznaczyć więcej niż połowę kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy dyspozycyjnym funduszem plac obliczonym zgodnie ze wzorem, określonym w § 4, a dyspozycyjnym funduszem plac, który przysługiwałby biurze projektów w wypadku utrzymania wydajności pracy w roku obliczeniowym na poziomie wydajności pracy roku bazowego.

§ 15. 1. Funduszem nagród, o którym mowa w § 16 uchwały, dysponuje dyrektor biura projektów w porozumieniu z radą zakładową.

2. Fundusz nagród, o którym mowa w § 16 uchwały, przeznacza się na nagrody dla wyróżniających się pracowników za szczególne osiągnięcia w pracy, a także za wykonanie dodatkowych zadań.

3. Nagrody indywidualne nie mogą przekraczać w skali rocznej miesięcznej płacy zasadniczej pracownika.

4. Nie wypłacone w roku obliczeniowym kwoty funduszu nagród mogą być wykorzystane w latach następnych.

§ 16. Dokonane w I półroczu 1976 r. wypłaty z funduszy:

- osobowego,
- bezosobowego,
- prac studialnych, konkursowego i nagród specjalnych dotyczących inwestycji rozliczonych w 1976 r. — w granicach nie przekraczających kwoty włączonej do bazowego funduszu plac 1976 r.,

stanowią zaliczkowo wypłacony fundusz plac, podlegający rozliczeniu w ramach dyspozycyjnego funduszu plac 1976 r.

§ 17. W r. 1976 fundusz plac wynikający z działania kształtującego go mechanizmu, a przekraczający wielkości ustalone zgodnie z przepisami § 5 ust. 1 niniejszych zasad, podlega w całości zablokowaniu jako rezerwa.

21.

ZARZĄDZENIE NR 37

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 sierpnia 1976 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie cennika projektów inwestycji

(znak: EF-2/CPI-295/76)

Na podstawie § 1 uchwały nr 106 Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1969 r. w sprawie ustalania cen za prace projektowe (Monitor Polski Nr 24, poz. 187) zarządza się, co następuje:

§ 1. W cenniku projektów inwestycji (wydanie 1974 r.) wprowadzonym zarządzeniem nr 28 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 października 1972 r. w sprawie cennika projektów inwestycji (Dziennik Budownictwa Nr 9, poz. 25 i z 1974 r. Nr 6, poz. 21) wprowadza się zmiany ustalone w wykazie, stanowiącym załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń za prace projektowe dokonywane po tym terminie.

MINISTER
A. Glazur

Załącznik do zarządzenia nr 37 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 sierpnia 1976 r.

WYKAZ ZMIAN

1. W rozdziale 3 „Zasady ustalania cen dla prac objętych cennikiem” dodaje się pkt 3.9.3. w następującym brzmieniu:

„3.9.3.1. Ustala się współczynnik w wielkości do 1,5, który stosuje się:

1) w odniesieniu do tabeli 1.6 (rozdział 6) przy wycenie założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji unikalnych o szczególnym ogólnokrajowym znaczeniu społecznym i o cechach monumentalnych, realizowanych na eksponowanych terenach wielkomiejskich lub na terenach o wyjątkowych walorach krajobrazowych, wymagających specjalnych rozwiązań architektonicznych,

2) w odniesieniu do tabeli 1.27 (rozdział 27) przy wycenie projektów technicznych budynków lub budowli określonych w grupie tematycznej „A”, jeżeli są to:

a) budynki lub budowle spełniające warunki, o których mowa w pkt 1,

b) budynki wielofunkcyjne w zblokowanych układach technologicznych i przestrzenno-konstrukcyjnych o powierzchni użytkowej powyżej 7.000 m² lub budynki o specjalnych układach statycznych (rozpiętość ponad 40 m lub wysokość ponad 60 m, czy 20 kondygnacji),

3) w odniesieniu do tabeli 1.34 (rozdział 34) przy wycenie projektów technicznych technologicznych inwestycji, spełniających warunki, o których mowa w pkt 2, jeżeli projekty te przewidują wysoki standard wyposażenia i komfortu eksploatacyjnego lub duże nasycenie instalacjami wyposażonymi w automatyczne sterowanie (np. klimatyzacja, instalacje technologiczne, telewizja przemysłowa itp.).

3.9.3.2. Decyzję o zastosowaniu współczynnika, o którym mowa w pkt 3.9.3.1., podejmuje dyrektor jednostki projektowania w porozumieniu z inwestorem (zleceniodawcą) na podstawie opinii Rady Technicznej”.

2. W rozdziale 27 „Projekty techniczne budowlano-instalacyjne budynków i budowli” w tabeli 1.27 dodaje się kolumnę 17:

1) koszt inwestycji w mln zł	— 500
2) stawki procentowe	
w poz. 1	— 0,21
w poz. 2	— 0,32
w poz. 3	— 0,42

3. W rozdziale 34 „Projekty techniczne technologiczne obiektów budownictwa ogólnego” w tabeli 1.34 dodaje się kolumnę 13:

1) koszt inwestycji w mln zł	— 200
2) stawki procentowe	
w poz. 1	— 0,17
w poz. 2	— 0,19
w poz. 3	— 0,23

WARUNKI PRENUMERATY

Prenumeratę na kraj przyjmują oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” oraz urzędy pocztowe i doręczyciele

- do 25 listopada na cały rok następny,
- w każdym czasie w ciągu danego roku bieżącego z realizacją wstecz od numeru 1 wydanego za ten rok.

Cena prenumeraty rocznej zł 42,—

Jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje i organizacje społeczno-polityczne składają zamówienia w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa-Książka-Ruch”. Zakłady pracy i instytucje w miejscowościach, w których nie ma oddziałów RSW oraz prenumeratorzy indywidualni zamawiają prenumeratę w urzędach pocztowych lub u doręczycieli.

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę, która jest o 50% droższa od prenumeraty krajowej, przyjmuje RSW „Prasa-Książka-Ruch” Centrala Kolportażu Prasy Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa konto PKO nr 1531-71.

Sprzedaż odręczną poszczególnym numerów Dziennika prowadzi Centralny Ośrodek Informacji Budownictwa, Wydział Zbytu, ul. Instalatorów 7c, 02-237 Warszawa.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Gabinet Ministra

Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05, w. 583

Wydawca
CENTRALNY OSRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA
Wydział Wydawniczy

Warszawa, ul. Instalatorów 7c, tel. 46-04-21, w. 150

INDEKS 35574